

Tanzif nedir?

Tanzif (تنظيف) temizlemek, arındırmak ve pak hale getirmek demektir.

Tanzif, kâinatın her köşesinde durmaksızın işleyen muazzam bir “temizlik ve geri dönüşüm” kanunudur. Eğer bu tanzif (temizlik) faaliyeti sadece bir anlığına dursa, yeryüzü kısa sürede yaşanmaz bir çöplüğe dönerdi. Kâinatın bütününde görülen bu pırıl pırıl hal, Allah’ın Kuddüs (Hatasız, tertemiz ve her şeyi temizleyen) isminin bir tecellisidir.

1. Tanzif Üzerinden İspat-ı Vücut (Allah’ın Varlığı)

Bir saray düşünün: İçinde binlerce insan yaşıyor, her gün yemekler pişiyor, tonlarca atık çıkıyor. Ama o saraya her girdiğinizde her yerin pırıl pırıl, cam gibi parladığını ve mis gibi koktuğunu görüyorsunuz. Siz o temizlikçiyi görmeseniz bile, o sarayın temizliği; orada çalışan, her köşeyi bilen, çöpü dışarı atan ve temizliği seven bir “**temizlik memuru**” olduğunu ispat etmez mi?

Denizlerde her an milyarlarca canlı ölüyor ama denizler kokuşmuyor; dalgalar ve süzgeç canlılar suyu her an temizliyor. Ormanlarda binlerce hayvan ölüyor ama toprak altındaki “tanzif memurları” (böcekler ve mikroorganizmalar) onları hemen gübreye çeviriyor.

Akılsız rüzgârların gökyüzünü süpürmesi, şuarsuz yağmurun havayı yıkaması ve kör bakterilerin toprağı tasfiye etmesi; kâinatın bir **Kuddüs** ‘ün emrinde olduğunu güneş gibi ispat eder.

2. Tanzif Üzerinden Vahdet (Allah’ın Birliği)

Vahdet (Birlik), kâinatın tek bir merkezden, tek bir “temizlik kanunu” ile yönetildiğini ispat eder.

Eğer bu kâinatın temizlikçileri ayrı ayrı ve bağımsız olsaydı, nizam bozulurdu. Biri “Bu çöpü şuraya dökelim” derken diğeri “Hayır, burası temiz kalsın” dese ydi kaos çıkardı.

Hücrenin içindeki “lizozom” denilen çöp imha ünitesi ile yeryüzündeki “atmosferik temizlik” (yağmur ve rüzgâr) aynı prensibe hizmet eder.

Sizin kanınızı temizleyen (böbrekler), gökyüzünü temizleyen (yağmur) ve okyanusu temizleyen (akıntılar) kanun aynıdır. Küçük bir hücredeki temizlik kuralı ile koca bir dünyadaki kural aynı ise; o kuralı koyan el, hem hücrenin hem de dünyanın tek sahibidir.

Misaller:

1- Böbreklerin Kanı Temizlemesi:

Kan, vücutta dolaşırken atık maddeleri toplar. Böbrekler, bu atıkları süzer ve idrar olarak dışarı atar. Eğer böbrekler olmasaydı, kan zehirlenir, insan ölürdü. Bu **tanzifdir**.

Böbreklerin içindeki milyonlarca küçük süzgeç (nefron), kandan neyin atılacağını ve neyin tutulacağını bilir. Faydalı olan proteini ve şekeri geri emerken, zehirli olan üreyi ve fazlalık suyu ayırıp dışarı atar.

Şuursuz bir et parçası olan nefron, hangi molekülün vücuda faydalı, hangisinin zehirli olduğunu kendi başına "takdir" edemez. Bu akıllı ayıklama, kâni ve insanı tanıyan bir **Müdebbir**'in tanzifidir.

2- Karaciğerin Detoks Yapması:

Karaciğer, kana karışan zararlı maddeleri (alkol, ilaç kalıntıları, toksinler) parçalar ve zararsız hale getirir. Bu **tanzifdir**. Karaciğerin bu detoks işlemi, şuursuz maddelerin kendi başına yapamayacağı kadar karmaşık bir **tanıma ve dönüştürme** sanatıdır.

Vücuda giren yabancı ve zararlı bir maddeyi, karaciğer hücreleri anında tanır. Zararlı bir molekülü, vücudun dışarı atabileceği veya kullanabileceği zararsız bir forma dönüştürür. Bu, ileri düzey bir kimya bilgisi gerektirir.

Akılsız ve eğitim almamış bir et parçası, bir ilacın veya toksinin formülünü nereden biliyor ki onu parçalayacak karşı-formülü üretiyor? Şuursuz hücrelerin, en usta bir kimyagerden daha mahir bir şekilde zehirleri süzüp hayat iksirine dönüştürmesi; o hücreyi bir laboratuvar gibi kullanan ve her şeyi bilen ve temizliği irade eden bir **Kuddüs-ü Hakîm**'in tanzifidir.

3- Akciğerlerin Havayı Temizlemesi:

Nefes alırken havadaki toz, polen, mikrop gibi yabancı maddeler akciğerlere girer. Akciğerdeki siller (tüycükler) ve mukus, bu maddeleri yakalar ve dışarı atar. Bu **tanzifdir**.

Akciğerlerdeki bu tanzif (temizlik) faaliyeti, tesadüfün ve kör kuvvetin asla başaramayacağı milimetrik bir **savunma ve ayıklama** sanatıdır.

Akciğerler sadece tozu değil, kanın içindeki "kirli" karbondioksiti de dışarı atarak kanı tanzif eder. Kirli olanı (CO₂) verip, temiz olanı (O₂) almak; vücudun iç temizliğini her nefeste tazelemek demektir. Bir anlık duraksama ölümü getirir. Demek ki bu temizliği hiç durmadan yürüten, hayatın bekasını irade eden bir **Zât**'tır.

4- Gözyaşının Gözü Temizlemesi:

Göze kaçan toz, kirpik veya yabancı cisim, gözyaşı ile yıkanır ve dışarı atılır. Bu **tanzifdir**. Gözdeki bu tanzif (temizlik) sistemi, tesadüfün ve kör kuvvetin asla başaramayacağı milimetrik bir **yıkama ve koruma** sanatıdır.

Gözyaşı sadece alelade bir su değildir; içinde mikropları öldüren (lizozim enzimi), gözü yağlayan ve besleyen özel bir formül vardır. Göz kapağı her kapandığında, bu sıvı gözün ön yüzeyini (korneayı) yıkar, tozları kenara süpürür ve yüzeyi pürüzsüz tutar.

Şuursuz bir et parçası olan gözyaşı bezi; dışarıdaki tozun yapısını, mikropların cinsini ve gözün şeffaflığını nereden biliyor ki ona tam uygun bu kimyasal karışımı üretiyor?

Göze bir toz kaçtığında, gözyaşı miktarı anında artar. Bir tehlike anında “itfaiye” gibi devreye giren bu sistem, gözü hasardan korur. Eğer bu sistem irademize bağlı olsaydı, biz fark edene kadar gözümüz zarar görebilirdi. Demek ki bu tanzif, bizi bizden daha çok düşünen bir **Zât**’ın tasarrufudur.

Şuursuz bezlerin, bir kimya dehası gibi gözün şeffaflığını koruyacak en mükemmel sıvıyı üretip her kırışıta o narin pencereyi (tanzif) tertemiz yapması; o silecekleri oraya yerleştiren ve bütün kâinatı bir kristal berraklığında tutan bir Kuddüs-ü Zülcelâl’in varlığını, gördüğümüz her renk ve ışık kadar bedihi bir surette ilan eder.

5- Bağırsakların Atıkları Uzaklaştırması:

Sindirim sonucu oluşan atıklar, kalın bağırsakta toplanır ve dışkı olarak vücuttan atılır. Bu **tanzif**dir. Bağırsaklardaki bu tanzif faaliyeti, sadece bir “atık boşaltımı” değil, içinde muazzam bir **ekonomi ve temizlik** dengesi barındıran bir mühendislik harikasıdır.

Bağırsaklar, “peristaltik” denilen dalga benzeri bir hareketle atıkları sürekli ileri iter.

Bu hareket sayesinde atıklar bir yerde takılıp kalmaz ve zehir üretmez. Bu hareket bizim irademiz dışındadır. Biz uyurken bile vücut sarayımız temizlenmeye devam eder. Demek ki bizi bizden daha çok düşünen bir **Zât** vardır.

“Şuursuz hücrelerin birer temizlik memuru gibi çalışıp vücut sarayını her an zehirlerden arındırması; o tahliye hattını kuran ve bütün kâinat fabrikasını ‘israfsızlık’ ve ‘paklık’ (tanzif) mühürleriyle süsleyen bir Kuddüs-ü Zülcelâl’in varlığını, her bir hücrenin diliyle ilan eder.”

6- Derinin Terlemesi:

Terleme ile vücuttaki fazla tuz, üre ve diğer atıklar dışarı atılır. Aynı zamanda cilt yüzeyindeki kirliler de temizlenmiş olur. Bu **tanzif**dir.

Terleme sadece su atmaktır değildir; içinde vücuda fazla gelen tuz, üre ve laktik asit gibi atıkları da barındırır. Ter, dışarı çıkarken gözeneklerin içindeki toz ve kirlileri de beraberinde sürükleyerek cildi içeriden dışarıya doğru yıkar.

Şuursuz deri hücreleri, vücudun içindeki üre miktarını veya dışarıdaki sıcaklığı nereden biliyor ki tam vaktinde kapakçıkları açıp temizliğe başlıyor? Bu “akıllı vana” sistemi, insanı ve onun her bir zerresini tanıyan bir **Müdebbir**’in tanzifidir.

7- Semada (Gökyüzünde) Tanzif: Yıldızların ve Havanın Temizliği

Gökyüzü, milyarlarca yıldır her an temizlenen muazzam bir saray tavanı gibidir.

Havanın Süpürgesi: Rüzgârlar, atmosferdeki dumanı, isi ve kirli gazları süpürerek temiz havayı dağıtır.

Göklerin Çamaşır Makinesi: Bulutlar ve yağmurlar, havadaki tozları ve polenleri yakalayıp yere indirerek semayı kristal berraklığına kavuşturur.

Uzayın “Temizlikçileri”: Karadelikler ve yıldız rüzgârları, uzaydaki kozmik tozları ve ölü yıldız kalıntılarını “yutarak” veya “iterek” uzay boşluğunun nizamını korur.

Şuursuz gazların ve tozların bir araya gelip “Haydi, semayı pırıl pırıl yapalım” demesi imkânsızdır. Demek ki o devasa boşluğu her an süpüren ve yıkayan bir **Kuddüs-ü Zülcelâl** vardır.

8. Denizlerde Tanzif: Milyarlarca Ton Suyun Tasfiyesi

Denizler, kâinatın en büyük “arıtma tesisleri”dir.

Süzgeç Canlılar: Midyeler, istiridyeler ve balinalar; deniz suyunu süzerek içindeki mikroorganizmaları ve kirlilikleri temizlerler. Tek bir midye günde yüzlerce litre suyu temizleyebilir.

Dalgalar ve Tuz: Denizlerin dalgalanması, suyun oksijen almasını sağlar. Suyun tuzlu olması ise mikrop kırıcı bir dezenfektan görevi görerek denizlerin kokuşmasını engeller.

Denizlerdeki bu temizlik sistemi ile insanın böbreklerindeki süzme sistemi aynı prensiple çalışır. Suyu temizleyen kim ise, kanı temizleyen de O’dur.

9- Alemde (Doğada) Tanzif: Toprağın Geri Dönüşümü

Yeryüzü, ölü bitki ve hayvan kalıntılarının biriktiği bir çöplük değildir.

Görünmez Temizlikçiler: Mantarlar ve bakteriler, ölü organizmaları parçalayarak toprağa mineral olarak geri kazandırır.

Kuşlar ve Böcekler: Karıncalar, akbabalar ve bazı böcek türleri “leşçil” olarak görev yapar. Doğadaki atıkları bir “temizlik memuru” gibi hızla imha ederler.

Eğer bu temizlik faaliyeti durdaydı, tek bir mevsimde yeryüzü leşlerden geçilmez hale gelirdi.